

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (druhá komora)

z 12. mája 2015 *

„Prístup k dokumentom — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Dokumenty týkajúce sa dvoch vnútroštátnych konaní vo veci hospodárskej súťaže — Dokumenty odovzdané Komisii vnútroštátnym orgánom hospodárskej súťaže v rámci spolupráce uvádzanej ustanoveniami práva Únie — Zamietnutie prístupu — Výnimka vzťahujúca sa na ochranu cieľov inšpekcií, vyšetrovania a kontroly — Výnimka vzťahujúca sa na ochranu obchodných záujmov tretej osoby — Neexistencia povinnosti dotknutej inštitúcie vykonať konkrétne a individuálne preskúmanie obsahu dokumentov uvedených v žiadosti o prístup, pokiaľ je predmetné vyšetrovanie definitívne ukončené — Neexistencia potreby opatrenia na zabezpečenie priebehu konania požadujúceho predloženie sporných dokumentov — Nezohľadnenie osobitnej situácie žiadateľa“

Vo veci T-623/13,

Unión de Almacenistas de Hierros de España, so sídlom v Madride (Španielsko), v zastúpení:
A. Creus Carreras a A. Valiente Martin, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: J. Baquero Cruz a F. Clotuche-Duvieusart, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Spolková republika Nemecko, v zastúpení: T. Henze, K. Petersen a A. Lippstreu, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie z 18. septembra 2013, ktorým bol žalobkyni odmietnutý prístup k niektorým dokumentom týkajúcim sa korešpondencie, ktorú si medzi sebou vymenili Komisia a Comisión Nacional de la Competencia (CNC, španielska Národná komisia pre hospodársku súťaž) v súvislosti s dvomi vnútroštátnymi konaniami, ktoré začala Comisión Nacional de la Competencia,

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory M. E. Martins Ribeiro, sudcovia S. Gervasoni (spravodajca) a L. Madise,

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

* Jazyk konania: španielčina.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. novembra 2014,
vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1. Právna úprava Európskej únie v oblasti prístupu k dokumentom

1 Podľa článku 15 ods. 3 ZFEÚ:

„Každý občan Únie a každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo zapísaným sídlom v členskom štáte má právo na prístup k dokumentom inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Únie bez ohľadu na ich nosič, v závislosti na zásadách a podmienkach, ktoré sa vymedzia v súlade s týmto odsekom.

...“

2 Tieto zásady a podmienky sú stanovené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

3 Článok 2 nariadenia č. 1049/2001 stanovuje:

„1. Každý občan únie a každá fyzická alebo právnická osoba s bydliskom alebo sídlom v niektorom členskom štáte má právo na prístup k dokumentom orgánov v súlade s pravidlami, podmienkami a obmedzeniami určenými v tomto nariadení.

...

3. Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky dokumenty zo všetkých oblastí činnosti Európskej únie, ktoré niektorý z orgánov má, to znamená dokumenty, ktoré vypracoval alebo dostal a ktoré má v držbe.

...“

4 Podľa článku 4 nariadenia č. 1049/2001, ktorý sa týka výnimiek z práva prístupu:

„...“

2. Orgány odmietnu prístup k dokumentu v prípade, keď by sa jeho zverejnením porušila ochrana:

- obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby vrátane duševného vlastníctva,
- súdneho konania a právneho poradenstva,
- účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly,

pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

3. Prístup k dokumentu, ktorý orgán vypracoval pre vnútornú potrebu alebo ktorý orgán obdržal, vzťahujúcemu sa k veci, v ktorej ešte orgán nerozhodol, bude odmietnutý v prípade, ak by zverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces orgánu, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

Prístup k dokumentu, ktorý obsahuje stanoviská pre vnútornú potrebu, ktoré sú súčasťou rokovaní a predbežných poradí v dotknutom orgáne, bude odmietnutý aj po prijatí rozhodnutia, ak by zverejnenie dokumentu mohlo vážne narušiť rozhodovací proces orgánu, pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení.

4. Pokiaľ ide o dokumenty tretej osoby a nie je jasné, či dokument môže alebo nemôže byť zverejnený, orgány sa poradia s tretou osobou s cieľom posúdiť, či sa môže použiť výnimka z odseku [podľa odseku – *neoficiálny preklad*] 1 alebo 2.

5. Členský štát môže požiadať orgán, aby nezverejnil dokument pochádzajúci z daného členského štátu bez jeho predchádzajúceho súhlasu.

6. Ak sa ktorákoľvek z výnimiek vzťahuje iba na niektoré časti požadovaného dokumentu, zostávajúce časti sa zverejnia.

7. Výnimky stanovené v odsekoch 1 až 3 sa vzťahujú iba na obdobie, v priebehu ktorého je ochrana odôvodnená na základe obsahu daného dokumentu. Výnimky môžu platiť najviac na obdobie 30 rokov. V prípade dokumentov, na ktoré sa vzťahujú výnimky týkajúce sa súkromia alebo obchodných záujmov, a v prípade citlivých dokumentov môžu výnimky, ak to je nevyhnutné, platiť aj na dlhšie obdobie.“

5 Článok 6 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001 uvádza:

„Žiadosti o prístup k dokumentu sa podávajú akoukoľvek písomnou formou vrátane elektronickej formy v niektorom z jazykov uvedených v článku 314 [ES] a dostatočne presným spôsobom, aby orgán mohol dokument identifikovať. Žiadateľ nie je povinný uviesť dôvody svojej žiadosti.“

6 Podľa článku 12 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001:

„Pokiaľ to je možné, orgány v súlade so svojimi vlastnými pravidlami priamo sprístupnia dokumenty verejnosti v elektronickej forme alebo prostredníctvom registra.“

2. Právna úprava Únie v oblasti hospodárskej súťaže

7 Článok 11 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch [101 ZFEÚ] a [102 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) stanovuje:

„1. Komisia a orgány hospodárskej súťaže členských štátov musia v úzkej spolupráci uplatňovať súťažné pravidlá spoločenstva.

...

4. Najneskôr 30 dní pred prijatím rozhodnutia požadujúceho ukončenie porušovania, ktorým sa prijímajú záväzky alebo odoberajú výhody nariadenia o skupinovej výnimke, orgány hospodárskej súťaže členských štátov informujú Komisiu. Na tento účel poskytnú Komisii súhrnný popis prípadu, predpokladané rozhodnutie alebo, ak toto neexistuje, iné dokumenty, v ktorých je uvedený predpokladaný priebeh konania. Tieto informácie môžu byť k dispozícii aj orgánom hospodárskej

súťaže iných členských štátov. Na žiadosť Komisie môže konajúci orgán hospodárskej súťaže poskytnúť Komisii iné dokumenty, ktoré má k dispozícii a ktoré sú potrebné na posúdenie prípadu. Informácie poskytnuté Komisii môžu byť poskytnuté aj orgánom hospodárskej súťaže iných členských štátov. Vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže si môžu medzi sebou vymieňať informácie potrebné na posúdenie prípadu podľa článku [101 ZFEÚ] alebo [102 ZFEÚ].

...“

- 8 Článok 27 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 uvádza:

„Právo príslušných strán na obhajobu sa v konaniach plne rešpektuje. Majú právo na prístup k dokumentácii Komisie, s výhradou oprávnených záujmov podnikov pri ochrane ich obchodného tajomstva. Právo na prístup k dokumentácii sa nevzťahuje na dôverné informácie a interné dokumenty Komisie alebo orgánov hospodárskej súťaže členských štátov. Právo na prístup sa nevzťahuje najmä na korešpondenciu medzi Komisiou a orgánmi hospodárskej súťaže členských štátov alebo na vzájomnú korešpondenciu medzi týmito orgánmi, vrátane dokumentov zhotovených podľa článkov 11 a 14. Nič v tomto odseku nebráni Komisii v tom, aby zverejnila a využívala informácie potrebné na dokázanie porušovania.“

- 9 Podľa článku 28 ods. 2 nariadenia č. 1/2003:

„Bez dopadu na výmenu a využitie informácií podľa článkov 11, 12, 14, 15 a 27 Komisia a orgány hospodárskej súťaže členských štátov, ich úradníci, zamestnanci a ostatné osoby pracujúce pod dohľadom týchto orgánov, ako aj úradníci, civilní zamestnanci iných orgánov členských štátov nezverejnia informácie získané alebo medzi nimi vymenené podľa tohto nariadenia, ktoré podliehajú služobnému tajomstvu. Táto povinnosť sa vzťahuje aj na všetkých predstaviteľov a odborníkov členských štátov, ktorí sa zúčastňujú zasadaní poradného výboru podľa článku 14.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 10 Žalobkyňa, Unión de Almacenistas de Hierros de España, predložila Európskej komisii 25. februára 2013 dve žiadosti o získanie prístupu k celej korešpondencii, ktorú si medzi sebou v rámci stanovenom článku 11 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 vymenili Komisia a Comisión Nacional de la Competencia (CNC, španielska Národná komisia pre hospodársku súťaž) v súvislosti s dvomi vnútroštátnymi konaniami, ktoré začala Comisión Nacional de la Competencia na základe článku 101 ZFEÚ.
- 11 Po získaní vyjadrenia CNC Komisia odpovedala na žiadosti žalobkyne e-mailom z 11. apríla 2013. Umožnila prístup k potvrdeniam o prijatí, ktoré jej generálne riaditeľstvo (DG) pre hospodársku súťaž zaslalo CNC. Komisia tiež uviedla, že DG nezaslalo CNC v nadväznosti na oznámenie informácií uvedených v článku 11 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 žiadnu odpoveď. Nakoniec Komisia zamietla prístup k iným požadovaným dokumentom, teda k návrhom rozhodnutí CNC týkajúcich sa dvoch predmetných vnútroštátnych konaní, ako aj k zhrnutiu týchto dvoch vecí vypracovanému zo strany CNC v angličtine.
- 12 Listom z 25. apríla 2013 žalobkyňa na základe článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 podala opakovanú žiadosť. V tom istom e-maile tiež uviedla novú žiadosť týkajúcu sa získania prístupu k registru a zhrnutiam prípadnej výmeny názorov medzi Komisiou a CNC týkajúcej sa dvoch vnútroštátnych konaní, ktoré CNC začala.
- 13 Listom z 18. septembra 2013 Komisia výslovne odmietla opakovanú žiadosť podanú prostredníctvom e-mailu z 25. apríla 2013 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

- 14 V napadnutom rozhodnutí Komisia uviedla tri dôvody, pričom prvý vychádzal z výnimky vzťahujúcej sa na ochranu obchodných záujmov stanovenej v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001, druhý vychádzal z výnimky vzťahujúcej sa na ochrany cieľa vyšetrovania stanovenej v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 a tretí vychádzal z výnimky vzťahujúcej sa na narušenie rozhodovacieho procesu orgánu stanovenej v článku 4 ods. 3 druhom pododseku toho istého nariadenia. Komisia navyše na základe článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001 zamietla udeliť čiastočný prístup k sporným dokumentom.
- 15 Komisia v podstate vychádzala z existencie všeobecnej domnienky, podľa ktorej zverejnenie dokumentov ako sú sporné dokumenty by porušovalo ochranu obchodných záujmov dotknutých podnikov, ako aj účel vyšetrovania.
- 16 Komisia uviedla, že judikatúra Súdneho dvora stanovuje uplatnenie takejto všeobecnej domnienky najmä v oblasti kontroly koncentrácií.
- 17 Podľa Komisie sa takáto domnienka analogicky uplatňuje na dokumenty, ktoré sú jej odovzdané vnútroštátnym orgánom hospodárskej súťaže podľa článku 11 ods. 4 nariadenia č. 1/2003.
- 18 Komisia svoje odmietnutie poskytnúť prístup k sporným dokumentom odôvodnila tiež existenciou takejto domnienky.
- 19 Komisia okrem toho odpovedala na tvrdenia, ktoré žalobkyňa uviedla vo svojej opakovanej žiadosti. Uviedla najmä, že okolnosť, že žalobkyňa je neziskovou organizáciou, nemá vplyv na právo na prístup k dokumentom, keďže nariadenie č. 1049/2001 má za cieľ zaručiť právo na prístup verejnosti k dokumentom inštitúcií vo všeobecnosti a nie stanoviť pravidlá určené na ochranu špecifického záujmu konkrétnej osoby.
- 20 Komisia tiež uviedla, že dialóg, ktorý nadviazala s vnútroštátnymi orgánmi hospodárskej súťaže, si vyžaduje klímu vzájomnej dôvery medzi Komisiou a týmito orgánmi a že vnútroštátne orgány by boli naklonené nadviazaniu takého dialógu, iba ak by názory, ktoré v tomto kontexte vyjadria, boli dôverné.
- 21 Nakoniec Komisia poznamenala, že žiadny verejný záujem nemôže odôvodňovať zverejnenie sporných dokumentov.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 22 Žalobkyňa návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 27. novembra 2013 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 23 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - uložil Komisii predložiť dokumenty, ku ktorým bol zamietnutý prístup, s cieľom, aby Všeobecný súd mohol pristúpiť k ich skúmaniu a overiť dôvodnosť tvrdení uvádzaných v žalobe,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 24 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

- 25 Listom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 16. mája 2014 Spolková republika Nemecko podala návrh na vstúpenie vedľajšieho účastníka konania na podporu Komisie.
- 26 Uznesením predsedu druhej komory Všeobecného súdu z 9. júla 2014 bolo Spolkovej republike Nemecko umožnené vstúpiť do tohto konania na podporu návrhov Komisie. Keďže návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania bola podaná po uplynutí lehoty uvedenej v článku 115 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, predĺženej o lehotu zohľadňujúcu vzdialenosť stanovenú v článku 102 ods. 2 toho istého rokovacieho poriadku, Spolkovej republike Nemecko sa umožnilo predložiť jej pripomienky počas ústnej časti konania, na základe správy pre pojednávanie, ktorá jej bola doručená.

Právny stav

1. O návrhoch na zrušenie

- 27 Žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody. Prvým žalobným dôvodom uvádza, že Komisia nepristúpila ku konkrétnemu a individuálnemu skúmaniu jej žiadosti. Tvrdí, že takáto absencia konkrétneho a individuálneho preskúmania má za dôsledok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.
- 28 Druhým žalobným dôvodom spochybňuje každý z troch dôvodov uvádzaných Komisiou (pozri bod 14 vyššie). Uvádza, že žiadna z výnimiek, z ktorých vychádzala Komisia v napadnutom rozhodnutí, jej neumožňovala odmietnuť prístup k sporným dokumentom a že napadnuté rozhodnutie v dôsledku toho obsahuje nesprávne právne posúdenie pri uplatnení ustanovení článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001, ako aj článku 4 ods. 3 toho istého nariadenia.

O prvom žalobnom dôvode založenom na absencii konkrétneho a individuálneho preskúmania žiadosti o prístup predloženej žalobkyňou

- 29 Treba poznamenať, že v napadnutom rozhodnutí Komisia nepristúpila ku konkrétnemu a individuálnemu preskúmaniu žiadosti o prístup, ktorú podala žalobkyňa.
- 30 V tejto súvislosti Komisia uvádza, že keďže mohla dôvodne predpokladať, že prístup k sporným dokumentom by porušil záujmy chránené článkom 4 ods. 2 prvou a treťou zarážkou a článkom 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001, nebola povinná konkrétne a individuálne skúmať, či tento prístup možno žalobkyni poskytnúť.
- 31 Treba teda analyzovať, či, ako to uvádza Komisia, uplatnenie všeobecnej domnienky umožňovalo, bez toho, aby bolo potrebné skúmať individuálne obsah každého zo sporných dokumentov, odôvodniť odmietnutie prístupu k týmto dokumentom.
- 32 Takáto analýza zapadá do preskúmania uplatnenia, ktoré vykonala Komisia, relevantných ustanovení nariadenia č. 1049/2001, a teda posúdenia dôvodnosti druhého žalobného dôvodu uvádzaného žalobkyňou. V dôsledku toho treba preskúmať druhý žalobný dôvod pred tým, než sa odpovie na prvý.

O druhom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení pri uplatnení ustanovení nariadenia č. 1049/2001

- 33 Žalobkyňa uvádza, že pojem vyšetrovanie, tak ako vyplýva z ustanovení článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001, odkazuje na inštitúcie alebo orgány Únie a nie vnútroštátne orgány a inštitúcie.
- 34 Okrem toho uvádza, že CNC vyvodila dôsledky z vyšetrovaní, ktoré viedla, tým, že prijala konečné rozhodnutia a preto už pre Komisiu nie je možné dovolávať sa platne výnimiek založených na ochrane vyšetrovania, obchodných záujmov a rozhodovacieho procesu. Okolnosť, že tieto rozhodnutia boli k dátumu napadnutého rozhodnutia predmetom opravných prostriedkov, je v tejto súvislosti irelevantná, pretože prípadné súdne zrušenie týchto rozhodnutí nemôže z dôvodu pravidiel premlčania porušení, ktoré stanovuje španielska právna úprava hospodárskej súťaže, mať za dôsledok opätovné začatie týchto vyšetrovaní.
- 35 Žalobkyňa tiež uplatňuje tvrdenia založené na svojej osobitnej situácii. V tejto súvislosti sa hneď na úvod dovoľáva skutočnosti, že niektoré požadované dokumenty jej boli poskytnuté španielskymi vnútroštátnymi orgánmi. Uvádza tiež, že je jedinou právnickou osobou, ktorej sa predmetné konania týkajú.
- 36 Žalobkyňa spresňuje, že je neziskovým subjektom bez podnikateľskej činnosti. Keďže bola jedinou právnickou osobou dotknutou predmetnými konaniami, sprístupnenie dokumentov, ktoré žiada, nemohlo porušovať obchodný záujem v zmysle článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001.
- 37 Žalobkyňa nakoniec dodáva, že Komisia za okolností prejednávaneho prípadu nebola zapojená do žiadneho procesu prijímania rozhodnutia v zmysle článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001 a že okrem toho sporné dokumenty nemali povahu interných dokumentov.
- 38 Komisia, vychádzajúc najmä zo všeobecnej domnienky, podľa ktorej zverejnenie dokumentov ako sú sporné dokumenty by porušovalo ochranu obchodných záujmov dotknutých podnikov ako aj účel vyšetrovania, tvrdí, že argumenty žalobkyne nemožno prijať.
- 39 Na úvod treba preskúmať, či Komisia správne uplatnila ustanovenia článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001. Na tento účel treba v prvom rade overiť, či sporné dokumenty, ktoré boli odovzdané Komisii vnútroštátnym orgánom hospodárskej súťaže na základe článku 11 ods. 4 nariadenia č. 1/2003, patria pod činnosť uvedenú v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 a následne preskúmať, či je všeobecná domnienka uplatniteľná na takéto dokumenty.

Dokumenty, ktoré patria pod činnosť uvedenú v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001

- 40 Na začiatok treba pripomenúť, že na základe výnimiek uvedených v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, pokiaľ prevažujúci verejný záujem neodôvodňuje zverejnenie dotknutého dokumentu, inštitúcie Únie k nemu zamietnu prístup, ak by jeho zverejnenie ohrozilo ochranu obchodných záujmov určitej fyzickej alebo právnickej osoby alebo ochranu účelu inšpekcií, vyšetrovania a kontroly.
- 41 Je nesporné, že dokumenty, ktoré Komisii odovzdala CNC, sa odovzdali podľa článku 11 ods. 4 nariadenia č. 1/2003.

- 42 Článok 11 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 stanovuje, že orgány hospodárskej súťaže členských štátov pred prijatím rozhodnutia požadujúceho ukončenie porušovania, ktorým sa prijímajú záväzky alebo odoberajú výhody nariadenia o skupinovej výnimke, poskytnú Komisii súhrnný popis prípadu, predpokladané rozhodnutie a, na žiadosť Komisie, iné dokumenty, ktoré majú k dispozícii a ktoré sú potrebné na posúdenie prípadu.
- 43 Po prvé informácie poskytnuté v prejednávanej veci Komisii boli zhromaždené CNC v rámci vyšetrovania týkajúceho sa uplatnenia článku 101 ZFEÚ, ktorého účelom bolo zhromaždiť dostatočné informácie a dôkazy pre zamedzenie konkrétnych postupov, ktoré sú v rozpore s týmto ustanovením (pozri analogicky rozsudok z 13. septembra 2013, Holandsko/Komisio, T-380/08, Zb., EU:T:2013:480, point 33).
- 44 Okolnosť, že predmetné vyšetrovanie viedol verejný orgán členského štátu a nie inštitúcia, je vo vzťahu k zahrnutiu dokumentov do pôsobnosti článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001 irelevantná (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. júla 2006, Franchet a Byk/Komisio, T-391/03 a T-70/04, Zb., EU:T:2006:190, body 121 až 124). Zo znenia tohto ustanovenia totiž nevyplýva, že inšpekcie, vyšetrovania a kontroly, ktoré sa majú na mysli, sú len inšpekcie, vyšetrovania a kontroly inštitúcií Únie, na rozdiel od toho, ako je to v prípade článku 4 ods. 3 toho istého nariadenia, ktorý sa týka ochrany rozhodovacieho procesu „orgánu“. Súdny dvor navyše rozhodol, že rozhodovací postup zriadený článkom 4 ods. 5 nariadenia č. 1049/2001, súvisiaci s dokumentmi pochádzajúcimi od členského štátu vyžaduje, aby sa inštitúcia a členský štát, ktorých sa to týka, držali hmotnoprávných výnimiek stanovených v článku 4 ods. 1 až 3 toho istého nariadenia. Dodal, že ochrana legitímnych záujmov členských štátov môže byť zaistená prostredníctvom uvedených výnimiek (rozsudok z 18. decembra 2007, Švédsko/Komisio, C-64/05 P, Zb., EU:C:2007:802, bod 83). Tieto výnimky teda treba analyzovať ako výnimky, ktoré majú za cieľ chrániť nielen činnosti inštitúcií Únie, ale aj záujmy členského štátu, napríklad ochranu činností inšpekcií, vyšetrovania a kontroly, ktoré vykonávajú orgány podliehajúce právomoci tohto členského štátu.
- 45 Po druhé, pokiaľ overuje, ako je to v prípade dvoch vnútroštátnych konaní v prejednávanej veci (pozri bod 10 vyššie), či sa jeden alebo viaceré podniky podieľali na dohodnutom konaní, ktoré môže závažne narušiť hospodársku súťaž, CNC zhromažďuje citlivé obchodné informácie týkajúce sa obchodných stratégií zúčastnených podnikov, súm ich predajov, ich podielov na trhu alebo obchodných vzťahov, takže prístup k dokumentom týkajúcim sa tohto konania o kontrole môže ohroziť ochranu obchodných záujmov uvedených podnikov (pozri analogicky rozsudok Holandsko/Komisio, už citovaný v bode 43 vyššie, EU:T:2013:480, bod 34).
- 46 V dôsledku toho sporné dokumenty, ktoré pochádzajú z konania vedeného orgánom hospodárskej súťaže členského štátu a postupujúceho podľa článku 101 ZFEÚ, patria do činnosti vyšetrovania v zmysle článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001 a ich zverejnenie by mohlo porušiť ochranu obchodných záujmov určitej fyzickej alebo právnickej osoby v zmysle článku 4 ods. 2 prvej zarážky tohto nariadenia.
- 47 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Komisia dôvodne mohla v napadnutom rozhodnutí zastávať názor, že sporné dokumenty patria do pôsobnosti ustanovení uvedených v bode 46 vyššie.
- 48 Treba však pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry na účely odôvodnenia zamietnutia prístupu k dokumentu, o ktorého zverejnenie sa žiada, v zásade nestačí, že sa na tento dokument vzťahuje činnosť uvedená v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001. Dotknutá inštitúcia musí tiež poskytnúť vysvetlenie, pokiaľ ide o to, ako by prístup k uvedenému dokumentu mohol konkrétne a skutočne ohroziť záujem chránený výnimkou upravenou v tomto článku (pozri rozsudok z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, Zb., EU:C:2014:112, bod 64 a citovaná judikatúra).
- 49 Ako teda bolo uvedené v bode 29 vyššie, v napadnutom rozhodnutí Komisia nepristúpila ku konkrétnemu a individuálnemu preskúmaniu žiadosti o prístup, ktorú podala žalobkyňa.

- 50 Komisia však odôvodnila svoje odmietnutie poskytnúť prístup k sporným dokumentom existenciou všeobecnej domnienky (pozri body 15 až 18 vyššie).
- 51 Treba teda preskúmať, či je taká domnienka uplatniteľná na dokumenty odovzdané Komisii vnútroštátnym orgánom hospodárskej súťaže na základe článku 11 ods. 4 nariadenia č. 1/2003.

Uplatnenie všeobecnej domnienky

- 52 Na úvod treba pripomenúť, že podľa článku 15 ods. 3 ZFEÚ má každý občan Únie a každá fyzická osoba s bydliskom alebo právnická osoba so štatutárnym sídlom v členskom štáte právo na prístup k dokumentom inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Únie pri dodržaní zásad a podmienok stanovených v súlade s riadnym legislatívnym postupom. Cieľom nariadenia č. 1049/2001 je poskytnúť verejnosti právo na čo najširší prístup k dokumentom inštitúcií. Z tohto nariadenia, najmä z jeho článku 4, ktorý v tejto súvislosti stanovuje režim výnimiek, tiež vyplýva, že toto právo na prístup podlieha aj určitým obmedzeniam z dôvodu verejného alebo súkromného záujmu (rozsudok Komisia/EnBW, už citovaný v bode 48 vyššie, EU:C:2014:112, bod 61).
- 53 Súdny dvor už uznal existenciu všeobecných domnienok, najmä pokiaľ ide o dokumenty v administratívnom spise týkajúcom sa kontroly štátnej pomoci (rozsudok z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, Zb., EU:C:2010:376, bod 61), dokumenty, ktoré si v priebehu konania o kontrole koncentrácie medzi podnikmi medzi sebou vymenili Komisia a oznamovatelia alebo tretie osoby (rozsudky z 28. júna 2012, Komisia/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, Zb., EU:C:2012:393, bod 123, a Komisia/Agrofert Holding, C-477/10 P, Zb., EU:C:2012:394, bod 64) a dokumenty obsiahnuté v spise týkajúce sa konania o uplatnení článku 101 ZFEÚ (rozsudok Komisia/EnBW, už citovaný v bode 48 vyššie, EU:C:2014:112, bod 81).
- 54 V oblasti kontroly koncentrácií a sankcií za kartely Súdny dvor rozhodol, že Komisia správne predpokladala, že zverejnenie dokumentov, o ktoré išlo v týchto konaniach, v zásade ohrozovalo ochranu obchodných záujmov podnikov zapojených do týchto konaní, ako aj ochranu cieľov vyšetrovania v rámci takýchto konaní v zmysle článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážky nariadenia č. 1049/2001 (rozsudky Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný v bode 53 vyššie, EU:C:2012:393, bod 123, a Komisia/EnBW, už citovaný v bode 48 vyššie, EU:C:2014:112, bod 80). Súdny dvor tiež spresnil, že výnimky vzťahujúce sa na ochranu obchodných záujmov a ochranu cieľov inšpekcií, vyšetrovania a kontroly inštitúcií Únie úzko súvisia (rozsudky Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný v bode 53 vyššie, EU:C:2012:393, bod 115, a Komisia/EnBW, už citovaný v bode 48 vyššie, EU:C:2014:112, bod 79).
- 55 Pri stanovení existencie domnienky Súdny dvor vychádzal najmä zo skutočnosti, že výnimky z práva na prístup k dokumentom, ktoré sú uvedené v článku 4 tohto nariadenia, sa nemôžu, pokiaľ dokumenty, ktorých sa týka žiadosť o prístup patria do osobitnej oblasti Únie, vykladať bez zohľadnenia osobitných pravidiel upravujúcich prístup k týmto dokumentom (rozsudok Komisia/EnBW, už citovaný v bode 48 vyššie, EU:C:2014:112, bod 83).
- 56 Osobitné pravidlá upravujú prístup k dokumentom, ktoré Komisii poskytol vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže na základe článku 11 ods. 4 nariadenia č. 1/2003.
- 57 V odôvodnení 15 nariadenia č. 1/2003 sa tak uvádza, že „Komisia a orgány hospodárskej súťaže členských štátov by mali tvoriť spolu sieť verejných orgánov, ktoré v úzkej spolupráci uplatňujú súťažné pravidlá [Únie] [a že] na tento účel je potrebné stanoviť informačný a konzultačný postup“. Podľa odôvodnenia 32 nariadenia č. 1/2003 „mala [by] byť zaručená dôvernosc vymieňaných informácií“.

- 58 Navyše článok 27 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 uvádza, že ani účastníci konania uvádzaní v konaní vedenom Komisiou podľa článku 101 ZFEÚ nemajú prístup k dokumentom vypracovaným podľa článku 11 uvedeného nariadenia. *A fortiori* nariadenie č. 1/2003 teda vylučuje, aby akákoľvek iná osoba mohla mať prístup k takýmto dokumentom.
- 59 Nakoniec podľa článku 28 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 úradníci a zamestnanci Komisie a orgánov hospodárskej súťaže členských štátov nezverejnia informácie získané alebo medzi nimi vymenené, ktoré podliehajú služobnému tajomstvu.
- 60 Nariadenie č. 1/2003 má teda za cieľ najmä zabezpečiť dôvernoscť informácií a zachovanie služobného tajomstva v konaniach podľa článku 101 ZFEÚ, a to osobitne v rámci mechanizmu informovania zavedeného v sieti verejných orgánov zabezpečujúcich dodržiavanie súťažných pravidiel Únie.
- 61 Takýto cieľ je odôvodnený najmä skutočnosťou, že tieto konania sa týkajú potenciálne citlivých obchodných informácií, ako to pripomína odôvodnenie 32 nariadenia č. 1/2003, podľa ktorého „pri zabezpečení práva obhajoby príslušných podnikov, najmä práva na prístup k dokumentácii je dôležité, aby bolo chránené obchodné tajomstvo“.
- 62 Nariadenie č. 1/2003 teda v oblasti prístupu k dokumentom sleduje odlišný cieľ, než sleduje nariadenie č. 1049/2001, ktoré má za cieľ čo najväčšmi uľahčiť výkon práva na prístup k dokumentom a podporiť riadny úradný postup, pričom sa zaistí čo najväčšia transparentnosť rozhodovacieho procesu orgánov verejnej moci, ako aj informácií, na ktorých sú založené ich rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/EnBW, už citovaný v bode 48 vyššie, EU:C:2014:112, bod 83).
- 63 Okrem toho treba dodať, že podľa judikatúry Súdneho dvora správna činnosť Komisie nevyžaduje rovnaký rozsah prístupu k dokumentom ako ten, ktorý si vyžaduje normotvorná činnosť inštitúcie Únie (rozsudok Komisia/EnBW, už citovaný v bode 48 vyššie, EU:C:2014:112, bod 91). Je to v rámci jej správnej činnosti, keď sa Komisia zapája do siete verejných orgánov zabezpečujúcich dodržiavanie súťažných pravidiel Únie.
- 64 Zo súhrnu vyššie uvedených úvah vyplýva, že existuje všeobecná domnienka, podľa ktorej zverejnenie dokumentov poskytnutých podľa článku 11 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 v zásade ohrozuje ochranu obchodných záujmov podnikov, ktorých sa predmetné informácie týkajú, ako aj ochranu, ktorá s ňou úzko súvisí (pozri bod 54 vyššie), ochranu účelu vyšetrovania dotknutého vnútroštátneho orgánu hospodárskej súťaže.
- 65 Práve vzhľadom na túto domnienku treba posudzovať dôvodnosť námietok predložených žalobkyňou, ktoré sa týkajú podmienok uplatnenia prvej a tretej zarážky článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001.
- O námietkach predložených žalobkyňou týkajúcich sa podmienok uplatnenia prvej a tretej zarážky článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001
- 66 Na úvod treba poznamenať, že všeobecná domnienka uvedená vyššie nevylučuje možnosť preukázať, že na daný dokument, ktorého zverejnenie sa požaduje, sa táto výnimka nevzťahuje alebo že existuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci jeho zverejnenie podľa článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok Komisia/EnBW, už citovaný v bode 48 vyššie, EU:C:2014:112, bod 100).
- 67 V tejto súvislosti žalobkyňa po prvé uvádza, že konania, ktoré viedla CNC, boli s konečnou platnosťou ukončené. Po druhé žalobkyňa uplatňuje tvrdenia založené na jej osobitnej situácii, ktoré podľa nej odôvodňujú, aby jej bol poskytnutý prístup k sporným dokumentom.
- 68 Je potrebné postupne preskúmať obidve tieto tvrdenia.

– O okolnosti, že konania, ktoré viedla CNC, boli s konečnou platnosťou ukončené

- 69 S cieľom odpovedať na toto tvrdenie treba pre dokumenty, ako sú dokumenty sporné v prejednávanej veci, určiť obdobie, počas ktorého sa uplatňuje všeobecná domnienka uvedená v bode 64 vyššie.
- 70 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v oblasti kontroly koncentrácií Komisiou Súdny dvor rozhodol, že domnienka sa uplatňuje nezávisle od otázky, či sa žiadosť o prístup týka konania o kontrole, ktoré už bolo ukončené, alebo ešte prebieha (rozsudok Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný v bode 53 vyššie, EU:C:2012:393, body 124 a 125).
- 71 Po prvé prístup verejnosti k citlivým informáciám, ktoré sa týkajú obchodných činností zúčastnených podnikov, totiž môže porušiť obchodné záujmy týchto podnikov nezávisle od existencie prebiehajúceho konania o kontrole. Po druhé samotná perspektíva takeého prístupu verejnosti k informáciám po skončení tohto konania by v budúcnosti mohla mať negatívny vplyv na ochotu podnikov spolupracovať v prípade, keď takéto konanie prebieha. Po tretie podľa článku 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001 sa výnimky týkajúce sa obchodných záujmov alebo citlivých dokumentov môžu uplatňovať počas obdobia 30 rokov alebo v prípade, ak je to nevyhnutné, dokonca aj počas dlhšieho obdobia (rozsudok Komisia/Éditions Odile Jacob, už citovaný v bode 53 vyššie, EU:C:2012:393, body 124 a 125).
- 72 Rovnaké odôvodnenie Všeobecný súd uplatnil v oblasti kontroly kartelov Komisiou (rozsudky Holandsko/Komisio, už citovaný v bode 43 vyššie, EU:T:2013:480, body 43 a 44, a zo 7. októbra 2014, Schenker/Komisio, T-534/11, Zb., EU:T:2014:854, body 58 a 59).
- 73 Z rovnakých dôvodov, aké sú uvedené v bode 71 vyššie, treba toto odôvodnenie uplatniť tiež na sporné dokumenty a v dôsledku toho odmietnuť tvrdenie žalobkyne založené na skutočnosti, že predmetné konania, ktoré viedla CNC, boli s konečnou platnosťou ukončené.
- 74 Treba tiež odmietnuť výklad bodov 98 a 99 rozsudku Komisia/EnBW, už citovaného v bode 48 vyššie (EU:C:2014:112), ktorý navrhla na pojednávaní žalobkyňa.
- 75 Podľa tohto výkladu Súdny dvor údajne rozhodol, že ak konečné rozhodnutie v súvislosti s vyšetrovaním vo veci kartelu má definitívnu povahu, vyšetrovanie možno považovať za ukončené, a teda, že výnimka vzťahujúca sa na ochranu cieľa vyšetrovania a úzko súvisiaca výnimka vzťahujúca sa na ochranu obchodných záujmov už nie sú uplatniteľné.
- 76 Treba pripomenúť, že v tejto veci, kde sa spochybňovalo odmietnutie prístupu k dokumentom z konania, ktoré viedlo k prijatiu sankcií Komisiou v oblasti kartelov, Všeobecný súd v prvom stupni prijal záver, že zverejnenie požadovaných dokumentov nemohlo porušiť ochranu účelu vyšetrovania v súvislosti s týmto konaním. Súdny dvor, keďže vychádzal zo skutočnosti, že Všeobecný súd okrem iného konštatoval, že ku dňu prijatia sporného rozhodnutia boli žaloby proti prijatému rozhodnutiu ešte prejednávané, sa v rámci odvolania obmedzil na kritiku záveru, ku ktorému došiel Všeobecný súd.
- 77 Navyše aj za predpokladu, že žalobkyňou navrhovaný výklad bodov 98 a 99 rozsudku Komisia/EnBW, už citovaného v bode 48 vyššie (EU:C:2014:112), by bolo možné prijať, skutočnosťou zostáva, že pokiaľ ide o sporné dokumenty, po definitívnom ukončení konaní vedených CNC by sa naďalej mala uplatňovať všeobecná domnienka uvedená v bode 64 vyššie.
- 78 Po prvé riadne fungovanie mechanizmu výmeny informácií zavedeného v sieti verejných orgánov zabezpečujúcich dodržiavanie súťažných pravidiel Únie totiž predpokladá, že takto vymieňané informácie zostanú dôverné (pozri body 57 až 60 vyššie). Pokiaľ by akejkolvek osobe bol na základe nariadenia č. 1049/2001 umožnený prístup k dokumentom, ktoré Komisii poskytli orgány hospodárskej súťaže členských štátov, záruka zvýšenej ochrany spojená s poskytnutými informáciami,

na ktorej je tento mechanizmus založený, by bola ohrozená. Treba dodať, že nariadenie č. 1/2003 neuvádza, že táto ochrana má po definitívnom ukončení vyšetrovania, ktoré umožnilo získať tieto informácie, prestať pôsobiť.

- 79 Po druhé obmedzenie obdobia, v priebehu ktorého sa uplatňuje všeobecná domnienka, nemôže byť v tomto osobitnom kontexte odôvodnené zohľadnením práva na náhradu škody, ktoré majú osoby poškodené porušením článku 101 ZFEÚ.
- 80 Je pravda, že toto právo môže predstavovať prevažujúci verejný záujem v zmysle článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 najmä preto, že posilňuje operatívnosť pravidiel Únie v oblasti hospodárskej súťaže, čím prispieva k zachovaniu účinnej hospodárskej súťaže v Európskej únii (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 14. júna 2011, Pfeiderer, C-360/09, Zb., EU:C:2011:389, bod 29; zo 6. júna 2013, Donau Chemie a i., C-536/11, Zb., EU:C:2013:366, bod 23, a Komisia/EnBW, už citovaný v bode 48 vyššie, EU:C:2014:112, body 104 a 108).
- 81 V tejto súvislosti treba poznamenať, že dokumenty uvedené v spise týkajúcom sa konania o uplatnení článku 101 ZFEÚ opatrované Komisiou môžu obsahovať informácie, ktoré osobám umožnia získať náhradu škody spôsobenej im konaním, ktoré mohlo obmedzovať alebo skresľovať hospodársku súťaž.
- 82 Dokumenty, ktoré sú sporné v tomto konaní, a to zamýšľané rozhodnutie vnútroštátneho orgánu hospodárskej súťaže a zhrnutie veci, ktorých poskytnutie uvádza článok 11 ods. 4 nariadenia č. 1/2003, sa netýkajú vyšetrovania Komisie, ale vyšetrovania, ktoré viedol vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže. Nie v sporných dokumentoch, ale vo vyšetrovacom spise dotknutého vnútroštátneho orgánu hospodárskej súťaže sa prípadne môžu nachádzať dôkazy potrebné na odôvodnenie návrhu na náhradu škody, hoci tieto dokumenty odkazujú na takéto dôkazy. Osoby, ktoré sa považujú za poškodené porušením článku 101 ZFEÚ, tak môžu žiadať o prístup k dokumentom týkajúcim sa tohto konania pred príslušným vnútroštátnym orgánom a vnútroštátne súdy, na ktoré sa prípadne obrátia, môžu v každom jednotlivom prípade podľa vnútroštátneho práva zvážiť záujmy odôvodňujúce sprístupnenie predmetných informácií a záujmy, ktoré odôvodňujú ich ochranu (pozri v tomto zmysle rozsudok Donau Chemie a i., už citovaný v bode 80 vyššie, EU:C:2013:366, bod 34).
- 83 V dôsledku toho právo každej osoby získať náhradu škody spôsobenej jej konaním, ktoré mohlo obmedzovať alebo skresľovať hospodársku súťaž, neukladá obmedziť obdobie, počas ktorého možno uplatniť domnienku týkajúcu sa výnimiek uvedených v článku 4 ods. 2 prvej a tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001 na obdobie predchádzajúce dátumu, keď možno konštatovať, že vyšetrovanie je definitívne ukončené, pokiaľ predmetné dokumenty sú rozhodnutie zamýšľané vnútroštátnym orgánom hospodárskej súťaže a zhrnutie veci.
- 84 Z vyššie uvedeného vyplýva, že tvrdenie žalobkyne založené na definitívnej povahe ukončenia vyšetrovania treba v každom prípade odmietnuť.

– O tvrdeniach založených na osobitnej situácii žalobkyne

- 85 Po prvé žalobkyňa sa dovoľáva skutočnosti, že niektoré požadované dokumenty jej boli poskytnuté španielskymi vnútroštátnymi orgánmi. Uvádza tiež, že je jedinou právnickou osobou, ktorej sa predmetné konania týkajú.
- 86 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že nariadenie č. 1049/2001 má za cieľ zabezpečiť širokej verejnosti právo na prístup k dokumentom inštitúcií, a nie stanoviť pravidlá určené na ochranu osobitného záujmu na prístupe k niektorému z dokumentov, ktorý určitá osoba môže mať (rozsudok z 1. februára 2007, Sison/Rada, C-266/05 P, Zb., EU:C:2007:75, bod 43).

- 87 To vyplýva predovšetkým z článku 2 ods. 1, článku 6 ods. 1 a článku 12 ods. 1 uvedeného nariadenia, ako aj z jeho názvu a odôvodnení 4 a 11 tohto nariadenia. Prvé z týchto ustanovení totiž zaručuje právo na prístup bez rozdielu všetkým občanom Únie a všetkým fyzickým a právnickým osobám s bydliskom alebo sídlom v členskom štáte, druhé ustanovenie v tejto súvislosti spresňuje, že žiadateľ nie je povinný uviesť dôvod svojej žiadosti. Článok 12 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje, že inštitúcie, pokiaľ je to možné, „priamo“ sprístupnia dokumenty verejnosti v elektronickej forme alebo prostredníctvom registra. Názov nariadenia č. 1049/2001, ako aj jeho odôvodnenia 4 a 11 okrem toho zdôrazňujú, že účelom tohto nariadenia je sprístupniť dokumenty „verejnosti“ (rozsudok Sison/Rada, už citovaný v bode 86 vyššie, EU:C:2007:75, bod 44).
- 88 Z analýzy prípravných prác predchádzajúcich prijatiu nariadenia č. 1049/2001 navyše vyplýva, že bola skúmaná možnosť rozšíriť predmet toho nariadenia tak, že sa zohľadnia niektoré osobitné záujmy, ktorých by sa mohla dovoliť osoba s cieľom získať prístup k osobitnému dokumentu. Tridsiaty prvý pozmeňovací návrh obsiahnutý v legislatívnom návrhu, ktorý sa nachádza v správe Výboru pre slobody a práva občanov, spravodlivosť a vnútorné záležitosti Európskeho parlamentu, teda predovšetkým navrhoval vložiť nový článok 4a ods. 1 do návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady z 27. júna 2000 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES C 177 E, s. 70), podľa ktorého „v rámci preskúmania verejného záujmu na sprístupnení dokumentu inštitúcia zohľadní tiež záujem žiadateľa, sťažovateľa alebo inej oprávnenej osoby, ktorá má právo, záujem alebo povinnosť vo veci“. Siedmy pozmeňovací návrh obsiahnutý v stanovisku Petičného výboru Európskeho parlamentu, ktoré sa nachádza v tej istej správe, žiada vložiť jeden odsek do článku 1 uvedeného návrhu Komisie s cieľom spresniť, že „žadateľ, sťažovateľ alebo ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, ktorej práva, záujmy alebo povinnosti sú vo veci dotknuté (účastník predmetného konania), majú rovnako právo na prístup k dokumentu, ktorý nie je prístupný verejnosti, ktorý však môže ovplyvniť preskúmanie veci, tak ako stanovuje toto nariadenie a ustanovenia prijaté inštitúciami“. V tejto súvislosti však treba konštatovať, že žiaden z takto formulovaných návrhov nebol prevzatý do ustanovení nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok Sison/Rada, už citovaný v bode 86 vyššie, EU:C:2007:75, bod 45).
- 89 Hoci režim výnimiek stanovený v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 je založený na vyvážení záujmov, ktoré si v danej situácii odporujú, a to na jednej strane záujmov, ktoré by zverejnením dotknutých dokumentov boli ohrozené a na druhej strane záujmov, ktoré by týmto zverejnením boli podporené, prevažujúci verejný záujem možno zohľadniť, len pokiaľ ide o posledné uvedené záujmy.
- 90 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že osobitný záujem žiadateľa na oboznámení sa s dokumentmi, ako aj jeho osobitná situácia, pokiaľ nesúvisia s prevažujúcim verejným záujmom, nemôže byť zohľadnený inštitúciou, ktorá má rozhodovať o otázke, či sprístupnenie týchto dokumentov verejnosti by poškodilo záujmy chránené článkom 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. októbra 2010, Umbach/Komisia, T-474/08, EU:T:2010:443, bod 70).
- 91 Je pravda, že Všeobecný súd na jednej strane pripustil, že inštitúcia nemôže na základe článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 odmietnuť prístup k dokumentom s odôvodnením, že ich zverejnenie by ohrozilo ochranu súkromia a integrity jednotlivca, pokiaľ predmetné dokumenty obsahujú osobné údaje týkajúce sa výlučne žiadateľa o prístup, a na druhej strane, že právo tohto žiadateľa na ich zverejnenie na základe práva na prístup k dokumentom inštitúcií nemôže mať za následok vznik práva širokej verejnosti na prístup k uvedeným dokumentom (rozsudok z 22. mája 2012, Internationaler Hilfsfonds/Komisia, T-300/10, Zb., EU:T:2012:247, body 107 až 109).
- 92 V prejednávanom prípade sa však pri prijatí napadnutého rozhodnutia Komisia neopierala o článok 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001.

- 93 V dôsledku toho Komisia správne v napadnutom rozhodnutí konštatovala, že údaje, ktoré uplatňuje žalobkyňa, ktoré sú odvodzované od jej osobitnej situácie a nespájajú sa so žiadnym verejným záujmom, nemožno zohľadniť na účely určenia, či by zverejnenie sporných dokumentov poškodilo záujmy chránené článkom 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001.
- 94 V každom prípade, čo sa týka okolnosti, podľa ktorej je žalobkyňa jedinou právnickou osobou, ktorej sa predmetné konania týkajú, žalobkyňa pripúšťa, že pokiaľ ide o dve vnútroštátne konania, ktoré začala CNC, týkajú sa aj inej právnickej osoby. Navyše nie je vylúčené, že v sporných dokumentoch figurujú údaje týkajúce sa osôb, ktorých sa tieto konania netýkali. V tejto súvislosti Komisia uviedla, bez toho, aby to bolo napádané, že tieto dokumenty obsahujú dôverné informácie o iných fyzických a právnických osobách. Tvrdenie žalobkyne teda nemožno považovať za preukázané.
- 95 Po druhé žalobkyňa spresňuje, že je neziskovým subjektom bez podnikateľskej činnosti. Keďže bola jedinou právnickou osobou dotknutou predmetnými vnútroštátnymi konaniami, nemožno porušiť žiadny obchodný záujem v zmysle článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001.
- 96 Toto tvrdenie treba zamietnuť. Neumožňuje totiž stanoviť existenciu prevažujúceho verejného záujmu v zmysle článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001.
- 97 V každom prípade, ako bolo uvedené vyššie, nie je preukázané, že žalobkyňa je jediná osoba, ktorej sa týkajú vnútroštátne konania. Komisia navyše správne odpovedá, že na jednej strane žalobkyňa predstavuje združenie podnikov a na druhej strane bola sankcionovaná na základe článku 101 ZFEÚ, teda za konania, ktoré mohli ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi.
- 98 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že druhý žalobný dôvod uvedený žalobkyňou treba zamietnuť v rozsahu, v akom sa týka dôvodov napadnutého rozhodnutia súvisiacich s článkom 4 ods. 2 prvou a treťou zarážkou nariadenia č. 1049/2001.
- 99 Samotné tieto dôvody postačujú na odôvodnenie tohto rozhodnutia v súlade s právnymi predpismi. Za týchto okolností vady, ktoré môže obsahovať ďalší dôvod rozhodnutia súvisiaci s článkom 4 ods. 3 druhým pododsekom nariadenia č. 1049/2001, sú v každom prípade bez vplyvu na jeho zákonnosť. Výhrada uvádzaná žalobkyňou, prostredníctvom ktorej žalobkyňa spochybňuje konkrétne tento posledný dôvod, je v dôsledku toho irelevantná a musí sa zamietnuť (rozsudok zo 6. novembra 1990, Taliansko/Komisia, C-86/89, Zb., EU:C:1990:373, bod 20).
- 100 Okrem toho treba poznamenať, že žiadosť o prístup podaná v prejednávanej veci žalobkyňou smerovala k získaniu prístupu k celej korešpondencii, ktorú si medzi sebou v rámci stanovenom článkom 11 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 vymenili Komisia a CNC v súvislosti s dvomi vnútroštátnymi konaniami, ktoré začala CNC na základe článku 101 ZFEÚ (pozri bod 10 vyššie). Išlo teda o všeobecnú žiadosť. V takejto situácii uznanie všeobecnej domnienky, podľa ktorej by zverejnenie dokumentov určitej povahy v zásade mohlo ohroziť ochranu jedného zo záujmov uvedených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001, umožňuje dotknutej inštitúcii posúdiť všeobecnú žiadosť a odpovedať na ňu zodpovedajúcim spôsobom, bez vykonania konkrétneho a individuálneho skúmania každého z dokumentov, prístup ku ktorým sa žiada (pozri rozsudky Komisia/EnBW, už citovaný v bode 48 vyššie, EU:C:2014:112, body 67 a 68 a citovanú judikatúru, a z 19. novembra 2014, Ntouvas/ECDC, T-223/12, EU:T:2014:975, bod 34 a citovanú judikatúru).
- 101 V dôsledku toho musí byť druhý žalobný dôvod zamietnutý v celom rozsahu.
- 102 V nadväznosti na to a vzhľadom na skutočnosť, že všeobecná domnienka uvedená v bode 64 vyššie bola v prejednávanej veci uplatniteľná a že žalobkyňa nepreukázala žiadny prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie sporných dokumentov, treba zamietnuť prvý žalobný dôvod založený na absencii konkrétneho a individuálneho skúmania žiadosti o prístup k týmto dokumentom.

103 Z vyššie uvedeného vyplýva, že návrhy na zrušenie treba zamietnuť v celom rozsahu.

2. O návrhoch na prijatie opatrení na zabezpečenie priebehu konania

104 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd uložil Komisii predložiť dokumenty, ku ktorým bol zamietnutý prístup, s cieľom, aby Všeobecný súd mohol pristúpiť k ich skúmaniu a overiť dôvodnosť tvrdení uvádzaných v žalobe.

105 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že súdne preskúmanie rozhodnutia o zamietnutí prístupu k dokumentom sa musí týkať odôvodnenia, na ktorom je založené. Ak toto odôvodnenie spočíva v posúdení dôsledkov zverejnenia dokumentu pre určité záležitosti, hodnoty alebo záujmy, jeho preskúmanie je možné iba v rozsahu, v akom si Všeobecný súd môže urobiť vlastný názor na vecný obsah dokumentu (návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Cruz Villalón vo veci IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds/Komisía, C-135/11 P, Zb., EU:C:2012:118, bod 73). V takom prípade je Všeobecný súd povinný oboznámiť sa s dokumentom *in camera* (rozsudok z 21. júna 2012, IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds/Komisía, C-135/11 P, Zb., EU:C:2012:376, bod 73).

106 Inštitúcia však za uplatnenia všeobecnej domnienky môže odpovedať na všeobecnú žiadosť, bez vykonania konkrétneho a individuálneho skúmania každého z dokumentov, ku ktorým sa žiada prístup (rozsudok Komisia/EnBW, už citovaný v bode 48 vyššie, EU:C:2014:112, body 67, 68, 127 a 128).

107 Takáto domnienka je v prejednávanej veci uplatniteľná. Navyše žalobkyni sa nepodarilo preukázať, že niektorý z dokumentov, ktorých zverejnenie sa žiada, sa vymyká z pôsobnosti tejto domnienky, ani že existuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie tohto dokumentu.

108 Všeobecnému súdu teda neprislúcha, aby sám vykonal posúdenie *in concreto* každého z požadovaných dokumentov s cieľom ubezpečiť sa, že prístup k týmto dokumentom poškodzuje uvádzané záujmy.

109 Z vyššie uvedeného vyplýva, že návrh na prijatie opatrení na zabezpečenie priebehu konania sa musí zamietnuť.

110 V dôsledku toho je nutné zamietnuť žalobu ako celok.

O trovách

111 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Komisiou.

112 Podľa článku 87 ods. 4 prvého pododseku rokovacieho poriadku členské štáty, ktoré vstúpili do konania, znášajú svoje vlastné trovy konania. Tieto ustanovenia treba uplatniť na Spolkovú republiku Nemecko.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamietla.

- 2. Unión de Almacenistas de Hierros de España znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.**
- 3. Spolková republika Nemecko znáša svoje vlastné trovy konania.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 12. mája 2015.

Podpisy